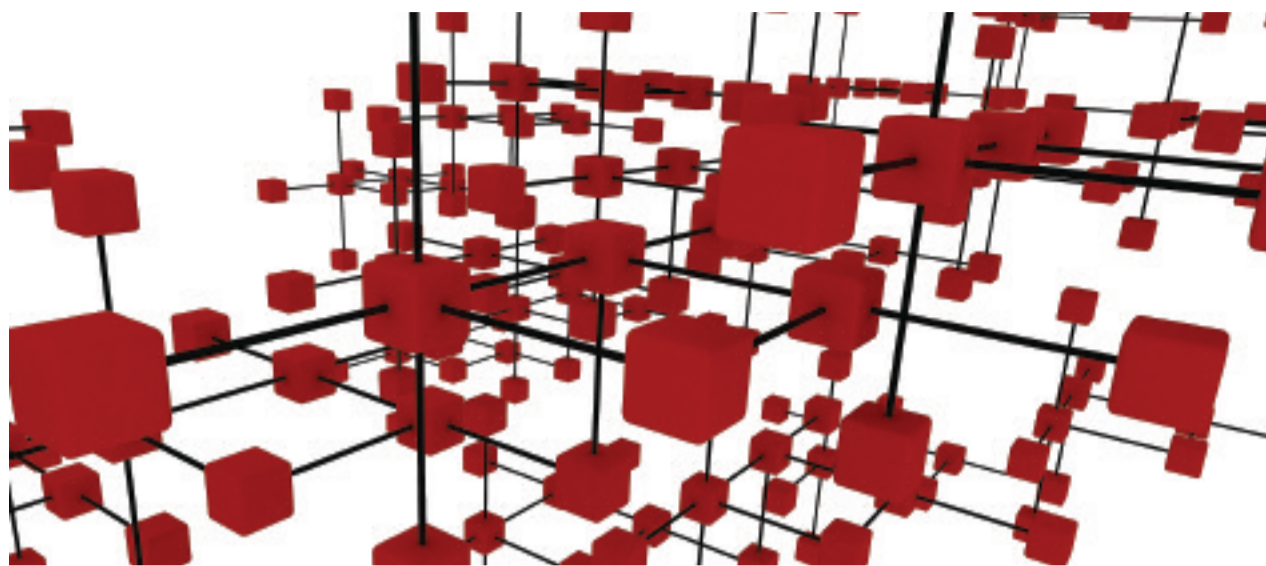

Innhold

- S 2: Oddwin Solvoll
– På en ny måte
- S 3: Svein Jacobsen
– Lokalmenighetens rolle i misjonen
- S 4 - 5: Fred Håberg
– Dette burde alle forstandere få anledning til
- S 6 - 7: Bjørn Bjørnø
– Misjonsutfordringer
- S 8 - 9: Yusaku Ota
– Vi vil sende ut tusen misjonærer
- S 10 - 11: Pinsekirken Tabernaklet Bergen – Med millioner til misjonsarbeidet.
- S 12 - 13: Egil Svartdahl
– Misjon er en menighets sak
- S 14: Trond Filberg
– Menigheten som arbeidsgiver
- S 15: Trond Filberg
– Partnere i misjonen
- S 16 - 17: Jorun S. Sivertsen
– Strukturendringer fordi kultur er livsnerven
- S 18: Rudolf Leif Larsen
– Misjonærutsendelse og økonomi
- S 19: Anne Lise Søvdde
– Lese mellom linjene
- S 20: Hvem, hva, hvor om PYM

Forsidebilde: office.microsoft.com

På en ny måte

Når vi skal sette i gang med noe nytt, er det vel ofte slik at vi danner oss et indre bilde av hva og hvordan vi har tenkt å utføre det vi skal gjøre. Vi skrider til verket med en mer eller mindre klar formening om hva resultatet skal bli, og hvordan veien dit skal staves ut.

Under arbeidets gang, kan det fort vise seg at dette indre bilde trenger en justering for å nå fram til det som skal bli resultatet. Tidene forandrer seg og måten man gjør ting på følger etter.

På den tiden min bestefar brukte for å felle et tre med øks, kan jeg med motorsag felle og kviste ferdig to trær. Men en skogsmaskin har på samme tid felt, kvistet, kappet og lødd opp, kanskje så mye som ti trær. Hvem vet, om noen år er kanskje skogsmaskinen avleggs.

KOMPETANSE I FORANDRING

Aldri før i historien har verden opplevd så hurtige forandringer som i dag. Det har blitt en egen kompetanse å følge med på og tilegne seg forandringer. Endringene har innflytelse i arbeidssituasjonen, i hjem og familie, ja, på de fleste av livets områder.

Gud gjør heller ikke alt på samme måten hele tiden. Det vil si, han er kjent for å ikke kjøre repriser. Gud gjør alltid noe nytt.

Da Gud lovet Abraham en tallrik ætt, visste Abraham at det måtte starte med minst én sønn. Årene gikk og Abraham fikk ingen sønn. Da tenkte han rasjonelt og menneskelig. Han prøvde selv å finne utveier. Etter et mislykket forsøk falt

han til ro med utsagnet: «Jeg går barnløs bort, og Elieser fra Damaskus skal arve mitt hus» (1 Mos 15,2). Troskjempem tvilte.

GUD GJØR NOE NYTT

Abraham var i hvert fall ærlig i sin tvil. Men dette harmonerte ikke med Herrens løfter om en talløs ætt.

Gud ville gjøre noe nytt. Han gikk forbi det alminnelig menneskelige for å oppnå det resultatet, målet som han hadde satt i det fjerne. Gud skapte nytt liv i det uttørkede morslivet og farslivet, og sønnen kom – akkurat som lovet.

Vi må ikke bli forblindet av måter og metoder og så opphengt i hvordan ting har pleid å bli utført, at det hindrer Guds verk. Da Jesus ba disiplene kaste garnet på høyre siden av båten (Joh 21,6), møtte han ikke logiske argumenter om at det umulig kunne være mer fisk på høyre enn venstre siden av båten. Disiplene handlet på hans ord, og resultatet uteble ikke.

Slik må også vi være åpne og ikke fastlåste for endringer for å oppnå målet – som hele tiden er det samme.

«Vi må være åpne for endringer for å nå målet – som hele tiden er det samme»

ODDWIN SOLVOLL

ODDWIN SOLVOLL
Redaktør i Misjonsmagasinet. Informasjonskonsulent i PYM

www.pym.no

UTGITT AV

PYM - De norske pinsemenigheters ytre misjon
Boks 2 Tveita,
0617 Oslo

REDAKSJON

Trond Filberg,
Oddvar Johansen
Svein Jacobsen

Redaktør: Oddwin Solvoll
info@pym.no

PYM

Telefon: 22 75 91 20
Telefon: 47 45 45 54
Telefaks: 22 26 61 33

post@pym.no
www.pym.no

GRAFISK FORMGIVNING

Therese Holt
therese@k-s.no
Korsets Seier Publikasjoner AS

www.k-s.no
post@k-s.no

Lokalmenighetens rolle i misjon

Det er allment akseptert at hvert eneste menneske som utgjør Jesus kropp, hans universelle menighet, er ansvarlig for å bringe Jesu frelsesbudskap til verden. Alle er vi kalt til å være en kristen i verden, slik at Guds rike skal bli synlig. Men det er viktig å bli minnet om at mer enn 90 prosent av alle referanser til menigheten i Det nye testamente, relaterer til den lokale menighet.

Gud verdsetter livet og tjenesten som den lokale menighet utgjør, og det er i hovedsak gjennom den at han åpenbarer seg. Det er ved de relasjoner som skapes i og ut fra menigheten at Jesu verk blir fullført. Derfor blir det riktig å si at Guds mandat for å nå verden med evangeliet er gitt til hver enkelt kristen, som sammen utgjør lokale menigheter.

Skal den lokale menighet få et sterkt misjonsengasjement, må pastor og lederskap fange visjonen og gå foran og vise vei. Det er flott med ildsjeler som brenner for misjon, eller et engasjert misjonsråd. Men hvis misjon skal bli menighetens pulsslag, må pastor og lederskap mobilisere menigheten og gi retning, gjennom forkynnelse og ved eksempel.

Hovedhensikten med menigheten er å opphøye Gud og tilbe ham. Hovedoppgaven til menigheten er å evangelisere verden, både lokalt og internasjonalt. Det er i dette menigheten vil finne sin plass i Guds globale plan. Det er når menigheten har fokus på det

som ligger Gud mest på hjertet, og er opptatt av å fullføre hans plan og hensikt, at vi bringer mest ære til Gud.

Misjonsbefalingen er gitt oss i forskjellige former i alle de fire evangeliene og i Apg (Matt 28,19-20, Mark 16,15, Luk 24,44-48, Joh 20,19-23, Apg 1,8) hvor Jesus befaler menigheten å nå hele verden med evangeliet. Vi har nå hatt 59 generasjoner og 2000 år til å fullføre oppdraget på, men vi er ennå ikke i mål.

«Misjon er ikke en aktivitet eller virkegren i menigheten. Det er menighetens hjerte og pulsslag»

SVEIN JACOBSEN

Guds ønske er at menigheten blir det den er ment å være.

Han ønsker at den skal være en levende organisme, ledet og salvet av Den Hellige Ånd, et felleskap av mennesker med Kristi sinnelag og kjærlighet, som har nød for den fortapte verden. Det er Kristus-relasjonen og

Kristus-begeistringen som er utgangspunktet for alt liv og all tjeneste.

Slik som menigheten i Jerusalem ble innadvendt og fokusert på sitt eget, kan også menigheter av i dag gjøre det samme. Men det var galt den gang, og det er ikke mer rett nå.

Det personlige kallet er et viktig anliggende når vi snakker om misjon. Kallet er en styrke for arbeidet, gir bevissthet om oppdraget og utholdenhet i tjenesten. Men forståelsen av kallet kan også ha noen uønskede sideeffekter. Misjonærer og menigheter kan få

et eierforhold til kallet, som gjør at fokuset på å bygge Guds rike blir erstattet av et fokus på å realisere «mitt kall» eller «vårt kall». Men vårt kall er å bygge Guds rike. Mitt kall og tjeneste må underordnes en større hensikt. Det er Hans rike som er i sentrum, ikke mitt kall, min oppgave eller min innsats. Vi er kalt til i felleskap å gjøre Jesus kjent gjennom den utrustning og de gaver han har gitt oss, slik at hans navn kan bli forherliget, hans vilje kan skje og hans rike kan vokse.

Misjon er ikke en aktivitet eller virkegren i menigheten. Det er menighetens hjerte og pulsslag. Aldri er menigheten og den enkelte kristne mer ett med det som ligger Gud på hjerte, enn når fokuset er å nå og hjelpe de som er fattige og de som ennå ikke har lært Jesus å kjenne. Det betyr et engasjement i verden gjennom forkynnelse og diakoni. Døpe og lære, tjene og lindre, og elske vår neste som oss selv. Det er kallet og oppdraget menigheten har fått. Oppdraget er muliggjort ved hans løfte om å være med oss alle dager, og ved løftet om kraft til å være vitner om Jesus i ord og gjerninger.

SVEIN JACOBSEN
Generalsekretær i PYM
(november 1998 – juni 2008), tidligere pastor i Pinsekirken Nesodden og mangedårig misjonær i Swaziland.

FORSTANDER I PINSEMENIGHETEN KLIPPEN SANDNES, FRED HÅBERG:

Dette burde alle forstå

Tidligere i år dro forstander Fred Håberg i Klippen Sandnes, på misjonsturer til tre av menighetens misjonsfelt. Han kom igjen med ny tenning for misjonens sak.

TEKST ODDVAR JOHANSEN

Jeg unner alle menighetsforstandere det jeg selv fikk oppleve, sier Fred Håberg. I løpet av noen korte uker i vinter har han besøkt både Pakistan, Paraguay og Ukraina. Dette er tre misjonsland der Klippen Sandnes har vært tungt engasjert i en årrekke.

NYTT SYN PÅ MISJON

– Reisene ga meg en mulighet til å se det misjonsarbeidet vi står i på nært hold. Ikke minst grep det meg å se fruktene av menighetens innsats gjennom mange år. Det føltes som å gå i misjonærenes fotspor. Jeg fikk også levende eksempler på hvor langt våre misjonskroner rekker. Mye lengre enn om vi skulle brukt midlene til virksomhet her i Norge, sier han til Misjonsmagasinet.

Håberg sier at han hadde et visst bilde av misjonsarbeidet før han reiste. Opplevelsene på feltene har gitt ham en ny dimensjon, som han mener det ville vært helt umulig å få uten å besøke misjonsfeltene.

– Hvordan har besøkene forandret ditt misjonssyn?

– Ettersom jeg er oppvokst i pinsebevegelsen, har jeg på en måte også vokst opp med misjonsarbeidet. Men dette forbandt jeg med mer og mindre interes-

sante lysbilder, helst i et dårlig besøkt møte, og med følelsen av at dette var noe «lang-bort-i-vekkistan», som jeg ikke fikk den naturlige nærheten til.

– Men misjonsarbeidet har tydeligvis fanget deg likevel...?

– I 1995 gikk jeg på lederlinjen i Kensington Temple i London. Uten at det helt var planlagt valgte jeg misjon som fordypningsfag. Det ble som en kraftig eksplosjon! Jeg fikk gjøre et «dypdykk» i vår tids misjonstenkning. Da jeg senere kom til Jesus Revolution, og så det fokus som var på Europa, og for den sakens skyld også andre land i verden, merket jeg at fordypningsfaget i London hadde gjort noe med meg. De Norske Pinsemenigheters Ytremisjon var jeg vel egentlig ikke kjent med før jeg kom til Sandnes som forstander, men da var jeg allerede tent på en måte som måtte få positive ringvirkninger.

STERK PÅVIRKNING

– Hva grep deg spesielt på dine misjonsturer?

– Jeg må si at jeg ble spesielt grepet av den åndelige fornyelse vi opplevde over alt. Jeg tror at dette er noe som ikke kan formidles i brev eller i bilder, men noe som må oppleves. Det var en dynamikk i møtene som vi her hjemme dessverre ikke er vant til. Man ba for mennesker til frelse og fornyelse, ba for syke, opplevde bønnesvar, og samlet framfor alt mye folk til møtene. Det så ut som om alle kom med en forventningsånd, sier Fred Håberg.

Siden han kom hjem har han inspirert menigheten så godt han kan.

– Noen sier at de har fått en helt ny misjonsglød etter at jeg har fortalt fra mine reiser, humrer forstanderen.

Håberg mener at en tur til misjonsfeltet vil føre til at selve misjonstanken foredles.

– Det blir ikke bare snakk om å være med å ofre til et arbeid langt borte. Men når man møter de nasjonale menighetene og deres ledere, uttrykkes behovet av en mer avansert relasjon, der vi kan stå sammen om utfordringene som finnes i det nevnte landet. Misjonen får på en måte ansikt, sier han.

40 PROSENT TIL MISJONEN

– Driver Klippen, Sandnes et stort misjonsarbeid?

– Det må man si. Vi er engasjert i Europa, Asia, Afrika og Latin-Amerika. Vi tar opp misjonsoffer to søndager i måneden, noe som ikke har svekket menighetens øvrige økonomi. Som en «tommelfinger-regel» gir vi 40 prosent av alle innkomne midler til misjonen, og gleder oss over å få gi til Guds hjertesak. Misjonskassas inntekter bare øker og øker, sier han.

Fred Håberg har dessuten tatt et annet viktig valg:

LATIN-AMERIKA: Fred Håberg besøkte nylig Paraguay der menigheten støtter misjonsvirksomhet.

andere få anledning til

Til tross for at en forstanders hverdag er fylt med mange aktiviteter, har han valgt å engasjere seg i menighetens misjonsutvalg.

– Jeg valgte å være med der for å få frisk og inngående kjennskap til misjonsarbeidet. Dette arbeidet er jo faktisk noe av det viktigste vi driver med, så jeg synes det var naturlig for meg å prioritere dette. Misjonsarbeidet er en rikdom som vi menighetsforstandere må ha det aller nærmeste forhold til. Derfor utfordrer jeg mine forstanderkolleger til ikke å stå på sidelinjen, men engasjere seg direkte i misjonsarbeidet, sier han. Nå er Fred Håberg tent for misjonen. I sitt hjerte har han allerede begynt å planlegge nye reiser til misjonsfeltene.

– Tenk om jeg i disse reisetider kunne få med meg noen av medlemmene våre til et av landene der vi driver misjon? sier han. Sammenlignet med hva det koster å være fjorten dager på en strand i Syd-Europa, er det tross alt ikke så mye dyrere, men mye mer velsignet, sier den nytente pinseforstanderen Fred Håberg.

ØVERST: Opplevelsene på misjonsfeletene har gitt meg en ny dimensjon, sier Fred Håberg som er forstander i pinsemenigheten Klippen Sandnes.

Misjonsutfordri

Gud hjelper i praktiske gjøremål og er spesialist på å løse små og store misjonsutfordringer.

TEKST BJØRN BJØRNØ
FOTO PYM

Det er liten tvil om at norsk misjonsarbeid står overfor en hel del utfordringer. Krevende oppgaver som må takles på en god måte. La meg kort nevne noen av disse.

Store økonomiske behov. Få nye misjonskandidater og medfølgende bemanningsproblemer. Myndighetenes krav om bedre kvalitetssikring i bistandsarbeidet. Medias ofte kritiske beskrivelse av misjon og misjonærer. Nasjonalisering av misjonsarbeidet. Krevende omstillingsprosesser både hjemme og ute. Listen kunne ha vært enda lenger om vi fokuserte på overordnede problemstillinger. Satte vi fokus på det konkrete, ville vi kunne nevne utallige utfordringer.

UTFORDRINGER ER MULIGHETER

Spørsmålet er så om utfordringer bare er negative? Innebærer dette bare tilbakegang? Absolutt ikke! Selv om det ofte innebærer vanskeligheter, er utfordringer synonymt med muligheter. Utfordringer innebærer vekstpotensiale. Det er sjelden mennesker opplever virkelig framgang, uten at de først har møtt motgang. Kriser kan føre til nederlag, men kriser kan like gjerne bli den utløsende faktor for fremtidig suksess. Med få unntak viser dette seg som et mønster, som også preger kristenliv, menighetsliv og misjonsarbeid.

Når vi snakker om misjonsutfordringer, handler det ikke lenger bare om menneskelige faktorer. Da snakker vi ikke først og fremst om menneskelige prognoser. Misjonen har sine virkelige kilder andre steder enn i menneskelige ressurser. Misjon har sin kilde i Guds eget hjerte. Selv om vi også fra Guds perspektiv kan snakke om misjonsutfordringer. Hadde Gud vår Far utfordringer med å nå våre hjerter med sin evige kjærlighet? Møtte Jesus stor motgang i sin frelseshandling overfor menneskeheten? Har Ånden utfordringer med å overbevise verden om synd og frelse? Ja, men det innebærer absolutt ikke at det er for vanskelig for vår Gud.

GUD TAR ANSVAR

Vår Gud tok utfordringen, og han vil lykkes med sitt verk. «Han som begynte en god gjerning i dere, skal fullføre den» (Efes. 1,6). Ingen utfordring er for stor for allmaktens Gud. Møter vi misjonsutfordringene med utgangspunkt i at Gud tar ansvaret for å løse dem, kommer våre problemer i et annet lys. Da åpner det seg store muligheter der vi synes alt har stoppet opp. Når vi står overfor uoverstigelige hindringer, har vår Herre og Mester alltid løsninger. Velger vi å foku-

sere på Jesu frelsesplan og hans evige ressurser, ser vi alt i et annet perspektiv.

Betyr det at vi kan overlate alle utfordringene til Jesus Kristus? Både ja og nei!

Ja, vi kan stole 100 % på Jesu gjennomføringskraft knyttet til misjonens globale utfordring. Jesus våker over helheten, og tar seg ut nok redskaper, slik at alle blir nådd med evangeliet. Jesus vil selv sørge for at evangeliet vil gå sin seiersgang over hele kloden, også blant de unådde folkeslag og verdens 1,3 milliarder muslimer. Jesus Kristus vil triumfere til slutt, både som frelser og konge. Vi trenger ikke være nervøse på hans vegne. Han vil sørge for at vi alltid har den kapital vi trenger for fullføre oppdra-

get. Han vil kalle nok medarbeidere. Han vil gi oss visjoner og strategisk gjennomføringskraft, slik at kristent hjelpearbeid holder høyere kvalitet enn noe tilsvarende arbeid.

SPESIALIST PÅ UTFORDRINGER

Jesus har makt til å vende medias kritikk til det beste for misjonens sak, og han kan gi oss goodwill hos myndighetene både hjemme og ute. Han som er fornyselsens Gud vil hjelpe oss i alle omstillingsprosesser, slik at vi til enhver tid har et effektivt og målrettet misjonsarbeid. Jesus holder styr på de overordnede utfordringene og hjelper oss i de praktiske gjøremål i det daglige. Gud kan løse små og store misjonsutfor-

ninger

«Utfordringer er synonymt med muligheter. Utfordringer innebærer vekstpotensiale»

BJØRN BJØRNØ

dringer. Han er spesialist på det!

Samtidig vet vi at vår frelser og herre inviterer oss til å bli hans samarbeidspartnere. Han har misjonsoppgaver for alle troende, enten vi snakker om evangelisering i vårt eget eller andre land. Jesus regner med oss i misjonsarbeidet. Vi er faktisk hans kropp, hans hender og føtter, som skal vise barmhjertighet gjennom praktisk handling. Vi er kalt til å være hans budbærere, som roper ut de gode nyhetene om frelse og gjenopprettelse for alle som tar imot evangeliet. Da er det absolutt ikke tid til passivitet eller resignasjon.

Det er tid for å ta dagens misjonsutfordringer på alvor. La oss fullføre det oppdraget Jesus Kristus har gitt oss!

BJØRN BJØRNØ

Er fra 1. juli 2008 generalsekretær i PYM. Han har vært leder for PYMs største misjonærfelt, Europa, og har i over tjue år vært forstander i de norske pinsemenighetene Tabernaklet Skien, Pinsekirken Filadelfia Tromsø, Filadelfia Kristiansand og Sion Elnesvågen.

Misjonærene om menighetens betydning

VI VILLE VÆRT

FATTIGE misjonærer, dersom støtte-menighetene i Norge ikke hadde stått bak oss. Støttemenighetene og misjonæren er et sterkt team. Sammen deler vi lønnen.

Når Gud velsigner arbeidet til misjonæren, velsigner han også hjemmemenigheten! Når han velsigner hjemmemenigheten, velsigner han også misjonæren!

Even Walter Grüner
Misjonær i Tyskland

DE 11 ÅRENE VI HAR VÆRT UTE som misjonærer i Argentina og Spania har vi hatt tre pinsemenigheter som utsendermenigheter. For oss så har det vært en utrolig velsignelse å ha en utsendermenighet «i ryggen».

Før vi reiste ut var det godt å ha en utsendermenighet som hadde tro på oss og det kallet Gud hadde gitt oss. De hjalp oss å få andre støttepartnere, så vi kunne få fullt underhold og midler til arbeidet. De sendte oss ut ved bønn.

Når vi var ute holdt utsendermenigheten kontakt med oss, og ba for oss. De kunne vi spørre til råds i forskjellige saker, de besøkte oss og ble bedre kjent med vårt arbeid. De oppmuntret barna våre og støttet dem for at de skulle føle seg vel i et fremmed land.

Når vi kom hjem var det viktig å ha en menighet som er interessert i å følge opp det som er gjort, og som også engasjerer seg for misjonærens videre tjeneste hjemme og ute.

Linda og Benjamin Jensen
Misjonærer i Argentina

REKTOR YUSAKU OTA VED KANSAI BIBELINSTITUTT:

– Vi vil sende ut tuse

Japan forsyner verden med biler og stereo. Men åndelig ligger de langt tilbake, noe bibelskolerektor Yusaku Ota har planer om å gjøre noe med. Ett av målene til Ota er å sende ut tusen misjonærer.

TEKST & FOTO ODDWIN SOLVOLL

Om en menighet sender ut misjonærer eller ikke, det ligger inne i hodet til pastoren, mener Yusaku Ota, bibelskolerektor ved Kansai Bible Institute, skolen som i mange år har fått støtte fra norske pinsemenigheter. Bibelskolen er i byen Nishinomiya som ligger i Osaka bukten, ikke langt unna byen Kobe.

Det var i 1961 at Örebromisjonen åpnet bibelskolen, men de inviterte med seg spesielt skandinaviske pinsevenner. Fra 1968 har PYM og misjonærenes utsendermenigheter bidratt med fast økonomisk støtte og har hatt representanter i skolestyret.

Elevtallet har gledelig nok steget, og skolen er i dag overfylt. Nå planlegger de nybygg.

UTSENDT AV MENIGHETEN

– Troen kommer av forkynnelsen, derfor må pastorene forkynne et budskap som forbereder både de som får et kall,

men også hjemmemenigheten, på å aksele ansvaret det er å sende ut misjonærer.

Dessverre er mange altfor opp-tatt av bygninger og inventar, sier Ota som selv vært misjonær i

Indonesia. Da Yusaku Ota opplev-

de sitt misjonærkall, spurte han sin hjemmemenighet om de kunne stå som utsender. Det ville de. Men som en liten menighet, noe over 50 medlemmer, kunne de bare stå for en tredjepart av underholdet. Ota måtte selv skaffe

støttemenigheter, 30 i tallet, for å få tilstrekkelig underhold.

– Det er hardt å forkynne i Japan, erkjenner Yusaku Ota.

Evangeliske menigheter er små, ofte ikke mer enn 15 til 20 medlemmer. Japanerne er et stolt folk. De har aldri blitt kolonisert. De vil ikke bøye seg og legge seg inn under andre. Men folkeslaget er dyktige og arbeidssomme. Det har skapt en enestående teknisk og industriell tidsepoke, i tråd med myndighetenes parole, forklarer han smilende og rabler ned fire japanske tegn. De betyr: japansk åndelighet, vestlig teknikk.

– Dette slagordet forklarer mye om den japanske tenkemåten, belyser Ota.

– Det er ikke vanskelig å få en japaner med på at det finnes en Gud som kan gripe inn overnaturlig. Men at han er allmektig, skaper og står over menneskene, da rygger japanerne ut, mener Ota.

MISJONÆR I INDONESIA

I syv år har han sammen med sin familie, kone og tre barn, vært misjonær på Vest-Borneo i Indonesia, hvor han blant annet underviste på en bibelskole.

– Det var da jeg leste i et tidsskrift at det var om lag to tusen misjonærer i Japan. Jeg visste at vi selv har sendt ut mindre enn 300 til andre land. Det var da ideen fødtes, om at vi må sende ut minst like mange misjonærer som vi selv har mottatt. Mitt delmål er å sende ut tusen misjonærer, uttrykker Yusaku Ota.

Det var da han passerte 40 år at han kjente kallet til å tilskynde japanere til å spre evangeliet i andre land.

– Jeg vil være med og påvirke neste generasjon, betoner han.

Da Yusaku Ota ble tilsatt som rektor på Kansai Bibelinstitutt utenfor Osaka, forsto han at det var her de skulle overbringe misjonstanken til unge japanere.

MOTTO: KORS, MISJON OG ÅND

Kansai Bibelinstitutt er et tre års studium, men de er uten offentlig godkjenning. 50 elever går i dag på bibelsinstituttet. Den yngste er 18 år, den eldste 62. Mer enn halvparten av elevene er fra ikke-kristne hjem. Derfor må de, ved siden av skolefagene, også lære hvordan man lever som kristne i et normalt hverdagsliv.

– Bibelskolen hadde som motto: Kors og ånd. Det representerte forsakelsen og kraften for de kristne. Da jeg kom som rektor, laget jeg et tillegg i mottoet: Kors, misjon og ånd. Jeg ville ha med nødvendigheten av å spre

evangeliet til andre land, smiler Ota.

Ti av skolens elever gjør i dag tjeneste som misjonærer i utlandet; to i Argentina, to i Romania, to i Tanzania, en enslig kvinne i Indonesia og en i Kina nær grensen til Sentral-Asia.

UT TIL ANDRE NASJONER

– Jeg fryder meg når jeg ser mine studenter evangelisere. Nå har vi to nye kandidater til Kina. Det varmer mitt hjerte, sier Yusaku Ota.

Han peker på at Japan forsyner verden med biler, stereoanlegg, tv-apparater og ka-

«Jeg vil være med og påvirke neste generasjon»

BIBELSKOLEREKTOR
YUSAKO OTA

en misjonærer

«Vi kan ikke bare være åndelige konsumenter. Vi må forkynne evangeliet ut til andre nasjoner»

meraer. Der er nasjonen en kapasitet. Det vil han også at Japan skal bli på det åndelige området.

– Mange japanere har i dag store problemer. Vi topper statistikken for selvmord. Vi er dyktige på det tekniske området, men lever i et åndelig vakuum. Folket trenger Kristus! Det er mange åndelig tørste. Jeg tror landet er i ferd med å se et åndelig gjennombrudd. Der vil jeg være med og påvirke.

– Vi kan ikke bare være åndelige konsumenter. Vi må forkynne evangeliet ut til andre nasjoner, avslutter bibelskolerektor Yusaku Ota.

MISJONSKALL: Det var da misjonær Yusaku Ota rundet 40 at han fikk et nytt kall til å inspirere andre japanere med misjonstanken.

Alle foto: Oddwin Solvoll

VENSTRE: Kansai bibelinstitutt

HØYRE: Elever ved bibelskolen

PINSEKIRKEN TABERNAKLET BERGEN STREKKER SEG LANGT:

Med millioner til misj

Pinsekirken Tabernaklet Bergen har ikke tenkt å nedprioritere misjonssaken. Budsjettet for misjon er prioritert og øker. Både forstander og administrasjon er sterkt involvert i oppgavene.

TEKST & FOTO ODDVAR JOHANSEN

På et misjonsrådsmøte i menigheten forleden, samlet «misjonsgeneral» Tor Magne Kommedal sine tropper til månedens møte. I misjonsråd møter også Torolf Karlsen, Torsten Mentzoni, Yngvar Andersen, Lise Jacobsen og May Britt Bu. Sistnevnte med barnet på armen!

– Det er en selvfølge at både forstanderen og administrasjonslederen er med i misjonsrådet. Hvordan kunne vi ellers være tett på misjonsarbeidet, spør menighetens hoved-

pastor, Torsten Mentzoni.

MANGE MISJONSPROSJEKTER

Misjonsarbeidet står sterkt i Bergens største pinsemenighet. Det har det gjort helt siden Emma Kaland i 1938 ble sendt til India. Siden det har over 50 misjonærer vært utsendt fra menigheten.

– Nå går vi for 100, sier menighetens pastor, Torsten Mentzoni litt spøkefullt, men med hjerte for å gjøre det!

For tiden er menigheten engasjert i 11 land i tre verdensdeler. Men også Pinsekirken Tabernaklet har sine utfordringer. Både Mentzoni og Kommedal understreker at inngenting går av seg selv.

– En av utfordringene er å gi misjonsarbeidet dypere røtter i menighetens yngre generasjoner. Det er veldig viktig for fremtiden. Dessuten ser vi behovet for ikke bare å være misjonærfokusert, men også å følge opp det samarbeidet vi har med de land og kirker der vi ikke lenger har misjonærer, sier Tor Magne Kommedal.

At de for øyeblikket bare har ni norske utsendinger på feltene, betyr ikke på noen måte at oppgavene er blitt færre. For misjonsrådet

i Tabernaklet fortsetter sitt engasjement også etter at misjonærene har kommet hjem. I land som Trinidad, Paraguay, Kongo, Somaliland, Tanzania, Uganda, Sør-Afrika, India, Thailand, Kina og Myanmar, finnes det mange som gleder seg over deres innsats.

TIDLIGERE MISJONÆRER ER AKTIVE

Selv gleder Tor Magne Kommedal seg over å få være med og arbeide for misjonens sak. Til daglig er han overlege ved Haukeland sykehus, men sammen med sin kone var han i mange år misjonær i DR Kongo. Dit vender de tilbake så ofte de har anledning.

Nå planlegger de en tre måneders tur tilbake til Afrika. Målet med turen er å oppmuntre menighetene, forkynne evangeliet og gi en håndrekning på sykehuset i Kaziba.

– Det er da mye herligere å dra til Afrika enn på ferie til Kanariøyene, smiler den trofaste tjeneren etter misjonsrådsmøtet.

– Med så omfattende misjonsvirksomhet som vår menighet har drevet gjennom årene, har vi også en stor tropp av tidligere misjonærer i vår menighet. Disse er helt klart med på å holde misjonsinteressen levende blant oss, slår Torsten Mentzoni fast.

PRIORITERER MISJONEN: Misjonsrådet i Pinsekirken Tabernaklet Bergen er samlet til møte. Fra venstre Torsten Mentzoni, May Britt Bu, Yngvar Andersen, Tor Magne Kommedal, Lise Jacobsen og Torolf Karlsen. Foto: Oddvar Johansen

onsarbeidet

«Vi har gått inn for en ordning der i overkant av 30 prosent av alle innsamlede midler går til misjonsarbeidet.»

MENIGHETSPASTOR TORSTEN MENTZONI

KJEMPEBUDSJETT

– Hvor mye penger bruker menigheten på misjonsarbeidet?

– Vi har gått inn for en ordning der i overkant av 30 prosent av alle innsamlede midler går til misjonsarbeidet. Vi har fortsatt en konto for misjonsarbeidet som folk gjerne må gi til. Men som en følge av at misjonsarbeidet er hele menighetens kall, går i overkant av tre kroner av hver tier som blir samlet inn i aller møter, til misjonsarbeidet, sier menighetspastor Torsten Mentzoni.

I følge de budsjettall man har vedtatt for 2008, samt en rekke satsninger som ikke er tatt med i budsjettberegningen, kommer årets misjonssatsning til å ligge på rundt to millioner kroner. Det utgjør en økning på 250.000 kroner fra året før.

– Går det store misjonsarbeidet ut over menighetens hjemmearbeid?

– Det handler ikke om «å gå ut over», men de bevisste prioriteringer man gjør. Alt i virksomheten her hjemme blir dyrere og dyrere. Derfor er det viktig å ta noen prinsipielle beslutninger. I vår menighet har vi bestemt at misjonsarbeidet ikke skal lide under at utgiftene til å drive en menighet stadig øker. Vi

skulle f.eks. gjerne kalt en hjelpeforstander, men vi har valgt å ikke gjøre dette, for å klare våre totale forpliktelser, sier Torsten Mentzoni.

– Det er viktig for oss å gi noe av kjærlighet. Det vi bruker på hjemmefronten kan vi følge opp, i form av hva som skjer i menigheten. Men det vi gir til misjonen klarer vi ikke å «kontrollere» på samme måte. Det vi gir på denne måten viser ektheten i vår kjærlighet når det gjelder å hjelpe de som blant annet ennå ikke har hørt evangeliet, sier Tor Magne Kommedal.

ENGASJERER SEG

Når De Norske Pinsemenigheters Ytremisjon (PYM) nå omorganiserer sitt arbeid og oppretter landutvalg for alle de land der pinsevennene er engasjert, ønsker ikke Pinsekirken Tabernaklet Bergen å stå og se på.

– Vi har sagt ja til å være med i seks landutvalg. I et par av dem blir vi kontaktenighet. Vi ser at dette kan gi oss ekstra reiseutgifter, men vi tror vi skal finne en løsning på dette også, sier de to misjonsleiderne.

PERSONALOPPGAVENE

I et så stort misjonsarbeid som det Pinsekirken Tabernaklet Bergen driver, har man fordelt de viktige oppgavene. Administrasjonsleder Yngvar Andersen er for eksempel personalansvarlig for samtlige misjonærer. Han tar hånd om de praktiske sidene med lønn, skatt, forsikringer og personaladministrasjon. Dette er også en del av misjonens hverdag.

– Misjon handler ikke bare om å sende ut mennesker til et annet land, men også om å ta vare på dem, sier de to ildsjelene i Bergen.

ODDVAR JOHANSEN
PYM Regionsekretær for Asia. Tidligere misjonær i Thailand og redaktør i Korsets Seier.

SØR-AFRIKA: Med det lille barnet trygt plassert på ryggen kan gamlemor skue utover Sør-Afrikas fruktbare områder og landsbyer der Pinsekirken har misjonsvirksomhet.
Foto: Anne Gustavsen

UGANDA: Trygve Korneliussen som er utsendt fra Pinsekirken Tabernaklet, er misjonær i Uganda.
Foto: Oddvar Johansen

– Misjon er en

Selv om ikke alle troende blir ledet til å reise ut som misjonærer til andre folk blant fremmede kulturer, er alle kristne kalt til å drive misjon. Misjon er en menighetssak.

TEKST EGIL SVARTDAHL
ILLUSTRASJON SHUTTERSTOCK

I Apostlenes Gjerninger ser vi flere ganger at nye kapitler innleder nye epoker for modernemenigheten i Jerusalem. Menigheten gikk igjennom en serie krevende kriser og smertefulle fødsler, for at Guds rike skulle vokse og nye mennesker skulle få evangeliet.

I kapittel 6 utvides virksomheten fra hebraisktalende jøder til gresktalende jøder (Stefanus). I kapittel 8, fra «ekte jøder» til «blandingsjøder» (Filip i Samaria). I kapittel 10, fra blandingsjøder til gudfryktige hedninger med tro på jødernes Gud (Peter for Kornelius). I kapittel 11, fra Jerusalem til forfulgte kristne i Antiokia og i kapittel 13, fra Antiokia til hele verden, når Paulus blir hedningenes apostel.

Da apostlene i Jerusalem får høre om hva som har skjedd i Antiokia, sender de Barnabas dit. Han reiser til Tarsus for å få med seg Paulus. Sammen reiser de til Antiokia for å hjelpe den nyplantede menigheten: fra Peter til Paulus, fra Jerusalem til Antiokia og fra Antiokia til alle folkeslag.

Legg merke til at når vi kommer til kapittel 13 tar urmenigheten det største av alle skritt. Etter grundige overveielser og Åndens klare tale, bestemmer de seg for å bringe evangeliet ut til hele verden.

FORDI GUD VILLE DET!

For dette er Herrens befaling til oss: «Jeg har satt deg til et lys for folkeslag, for at du skal bringe frelse helt til jordens ende.» Da hedningene hørte dette, gledet de seg og lovpriste Herrens ord, og alle som var bestemt

til evig liv, kom til troen. Herrens ord ble spredt over hele området (Apg 13,47 – 49).

MISJON ER GUDS HJERTESAK

Gud er en visjonær misjonær. Bortkomne mennesker ligger Gud på hjertet. Han vil at alle mennesker skal bli frelst. Gud har drevet misjon siden syndefallet. All sann misjon begynner i Guds eget hjerte.

Da hørte de Herren Gud som vandret i hagen i den svale kveldsvinden. Og Adam og hans hustru gjemte seg for ham mellom trærne i hagen. Men Herren Gud ropte på Adam og sa til ham: «Hvor er du?» (1. Mos 3,8 – 9).

Gud er kjærlighet. Han vil at alle mennesker – uten unntak – skal bli frelst. Han har ingen å miste. Hvert menneske er umistelig for Gud.

Gud er rettferdighet. Han vil at alle mennesker – uten unntak – skal få høre evangeliet, de gode nyhetene om Guds frelse, uansett rase, språk, religion og kultur.

Misjon betyr å sende. En misjonær er en utsending. Selv om ordene misjon og misjonær ikke forekommer i Bibelen, er likevel misjon Bibelens hovedtema. Gud har en frelsesplan, en verdensvisjon som omfatter hele verden, alle folkeslag og etniske grupper. Alle nasjoner og tungemål, «gjøre alle folkeslag til disipler» (Mat 28,19).

«Menighetens størrelse og innflytelse måles ikke i hvor mange vi SAMLER, men hvor mange vi SENDER.»

EGIL SVARTDAHL

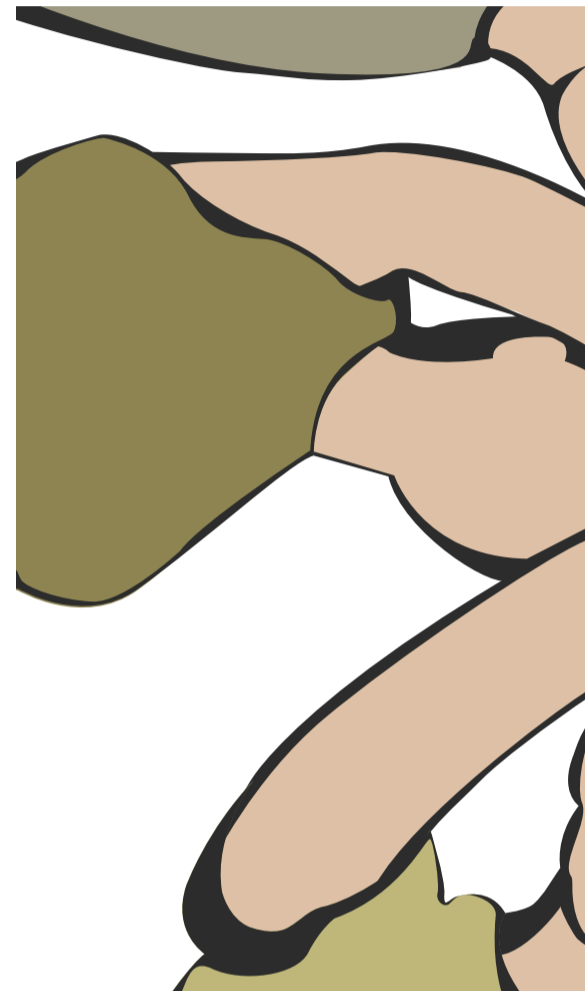
FADEREN SENDTE SØNNEN

Fra himmelen sendte Gud sin enbårne sønn til jorden. Her snakker vi virkelig om å bli sendt over lange avstander.

Sønnen ble sendt fra Gud til menneskene. Her snakker vi om store kulturforskjeller. Slik sett er misjonærer som menighetenes utsending sammenlignbare med Faderen som sendte Sønnen. Jesus var seg bevisst at han var Faderens utsending. Min mat er å gjøre hans vilje som har sendt meg, og fullføre hans verk (Joh 4,34).

Jesus omtaler mange ganger Gud som utsender og seg selv som utsending, spesielt i Johannes evangelium: Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham (Joh 3,17).

Jesus var opptatt av alle folkeslag. Det fremkommer tydelig i flere skriftsteder: Gå

FELLES MISJONSKALL: Gud har kalt hele menigheten til å

derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn (Matt 28,19). Og evangeliet må først forkynnes for alle folkeslag (Mark 13,10). ... i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene forkynnes for alle folkeslag; dere skal begynne i Jerusalem (Luk 24,47).

SØNNEN SENDTE ÅNDEN

I forbindelse med avskjeden på Kristi Himmelfartsdag, sier Jesus: «Jeg sender over dere det som min Far har lovt. Men dere skal bli i byen til dere blir utrustet med kraft fra det høye» (Luk 24, 49).

Jesus hadde lovt disiplene at han skulle sende dem talsmannen – Den Hellige Ånd. Derfor står både sendelsen av Ånden og mottagelsen av Ånden i misjonens tjeneste. På samme måte som Jesus var Faderens utsending, er Den Hellige Ånd Jesu utsending. Derfor står også Ånden i misjonens tjeneste. Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og

menighetssak

forkynne hele evangeliet for hele verden. Hele menigheten har misjonskall. Det er et kall til alle troende.

like til jordens ender (Apg 1,8).

ÅNDEN SENDER MENIGHETEN

På samme måte som Faderen sendte Sønnen, og Sønnen sendte Ånden, ser vi at Ånden sender menigheten.

En gang de holdt gudstjeneste og fastet, sa Den Hellige Ånd: «Ta ut Barnabas og Saulus for meg, så de kan gå til den oppgave jeg har kalt dem til.» Etter faste og bønn la de sine hender på dem og lot dem reise. Da de nå var blitt sendt ut av Den Hellige Ånd, drog de til Seleukia, og derfra seilte de til Kypros (Apg 13,1 – 4).

Gjennom Apostlenes Gjerninger ser vi klart at Den Hellige Ånd er den store misjonsstrategen. Det var Ånden som utrustet, kalte og ledet menigheten til misjon. Når vi leser i Apostlenes gjerninger støter vi ofte på uttrykket «ledet av Ånden» og «drevet av Ånden».

MISJON ER EN MENIGHETSSAK

Gud har kalt hele menigheten til å forkynne hele evangeliet for hele verden. Hele menigheten har misjonskall. Det er et kall til alle troende. Dette oppdraget er så viktig at

Jesus egentlig har gitt oss fem misjonsbefalinger, en i hvert evangelium (Matt 28,19-20; Mark 16,15; Luk 24,47-49 og Joh 20,21) og en i Apostlenes gjerninger.

Det var et utrolig øyeblikk da Jesus ga noen lokale fiskere et verdensvidt oppdrag. De var preget av den lokale kultur og snakket den lokale dialekt. De var «landsens folk.» Når de var i Jerusalem var de «bønder i byen.» Det er lite sannsynlig at noen av disiplene hadde vært særlig utenfor Judea, i hedningenes land, selv om Jesus en gang hadde tatt dem med seg til Samaria og «hedningenes Galilea».

Nå hadde de fått et verdensoppdrag. Skulle de gå til fots eller skulle de ri på saktegående dyr? Det var de transportmulighetene de hadde. Tenk deg alle de hindringene de måtte forsere... Aldri i historien har så få mennesker med så små ressurser fått et så stort oppdrag. Men Jesus sa: «Meg er gitt all makt...» og: «Dere skal få kraft...»

VERDEN ER HELE MENIGHETENS KALL

Alle folkeslag som ikke har hørt evangeliet er vårt felles ansvar. En dag skal vi alle stå til

regnskap for misjonens Herre, og svare for hvor alvorlig vi tok dette ansvaret. Alle folkegrupper, aldersgrupper, etniske grupper, sosiale grupper og språkgrupper ligger Gud på hjertet. Han vil at alle slags mennesker skal bli frelst. Selv om ikke alle troende blir ledet til å reise ut som misjonærer til andre folk blant fremmede kulturer, er alle kristne kalt til å drive misjon. Misjon er en menighetssak.

Hele menigheten er «Guds misjonær», «Guds utsending» til verden. Jesus sendte ut alle disiplene, hele menigheten da han sa: «Fred være med dere. Likesom Faderen har sendt meg, sender jeg dere» (Joh 20, 21-22).

Derfor har alle kristne misjonskall.

EGIL SVARDAHL
Forstander i Menigheten i Filadelfia Oslo og TV-pastoren i TV Inters programmer på TV2. Egils far, Hans Svartdahl, var pinsemenighetenes første misjonssekretær.

Menigheten som arbeidsgiver

Pinsemenighetene i Norge er utsendere av misjonærene. Dette innebærer flere ansvarsområder.

TEKST TROND FILBERG

Menighetens tjenestegaver: en misjonær (latin for apostel) er en av tjenestegavene i menigheten, på lik linje med hyrde (pastor), eldste, evangelist og lærer (Ef 4, 11-16). En misjonær er derfor ikke sin egen herre, men er underlagt det åndelige lederskap (forstander, eldste) som menigheten har. Menigheten skal på denne måten kunne sikre misjonærens lære og moralske liv (1 Peter 5, 1-3). Menigheten utfordres til å kalle og utvelge til misjonærtjeneste (Apg 18, 24-27). Menigheten bør også være med å utruste og styrke sine misjonærer. PYM har lagt til rette for et halvårlig misjonærforbere- dende kurs som både gir åndelig fordyppning og trening i misjonærtjenesten.

MENIGHETENS ÅNDELIGE ANSVAR

Menigheten som står bak sin misjonær, foretar gjerne en forbønns handling i et evangelisk møte før første utreise. Også mens misjonæren er ute, hviler det et ansvar på menigheten om forbønn (Apg 12, 5), oppmuntring og omsorg (2 Kor 8, 23-24). Det er

både godt å vite og kan være avgjørende i utsatte situasjoner, når misjonærene opplever støtten fra sin egen menighet.

MENIGHETENS ØKONOMISKE ANSVAR

Å stå som utsender innebærer et økonomisk ansvar. Menigheten er arbeidsgiver på samme måte som for andre ansatte i menigheten. Menigheten må derfor selv være aktiv for å undersøke hva som behøves av økonomisk grunnlag som skal gi akseptable levevilkår. PYM utarbeider årlig forslag til minstesatser for misjonærlønn i aktuelle land. Menigheten bør skrive en ansettelsesavtale med misjonæren, på lik linje med andre ansatte.

Ikke alle menigheter klarer selv å finne full økonomisk dekning i sitt budsjett for sin misjonær. De inngår da avtaler med andre menigheter, som blir støttepartnere for misjonæren.

Noen misjonærer er «teltmakere». Det vil si at de har et eget yrke som de utøver i landet, og som dermed også gir et økonomisk grunnlag for å leve. Begrepet «teltmaker» kommer fra misjonæren Paulus som var teltmaker av yrke (Apg 18, 3). Flere steder han oppholdt seg livnærte han seg ut fra sitt yrke. Andre steder fikk han økonomisk støtte fra menigheter for å leve (1 Kor 16, 5-11, Fil 4, 14-18).

MENIGHETENS PERSONALANSVAR

En misjonær skal ivaretas av sin arbeidsgiver. Dette innebærer både praktiske og formelle oppgaver.

Menighetene må derfor sørge for at både lovpålagte oppgaver blir fulgt (skatt, trygd, pensjon, skole) og oppgaver innen personalforvaltning blir fulgt opp (medarbeidersamtaler, helse, ferie).

Når misjonærfamilier reiser ut, skal også menigheten sørge for at hele familien får nødvendig oppfølging.

Menighetene kan gjennom PYM tegne forsikring, gjennom en gunstig fellesavtale med KNIF Trygghet Forsikring AS. Forsikringene er spesielt tilpasset misjonærer (utestasjonerte), og er priset lavest mulig. Det er flere «pakker» for hvordan man forsikrer seg og sitt.

PYM tilbyr alle misjonærer samtaler gjennom veiledningskontoret Synzygus. Dette anbefales både før første utreise og ved hjemkomst (debrifning). Dette er både forebyggende og hindrer brudd i misjonærtjenesten.

MENIGHETENS INFORMASJONSANSVAR

Rapporter fra misjonærene skaper ofte takknemlighet, glede og tro på evangeliets kraft til frelse og helbredelse. Menighetene har derfor ansvar for at dette formidles til alle i menigheten. Mange benytter menighetsbladet til å spre denne informasjonen, og har jevnlig misjonsmøter.

I tillegg er det til stor inspirasjon for all misjon i Pinsebevegelsen å høre om misjonærenes arbeid. Både PYMs nettsider og avisen Korsets Seier bringer aktuell informasjon og reportasjer fra pinsemisjonærene i hele verden.

AFRIKA: Faksimile fra menighetsbladet EKKO som utgis av Pinsekirken Tabernaklet. Artikkel om forstander Mentzoni som besøker Kongo.

Partnere i misjonen

Pinsemenighetene i Norge er utsendere av misjonærene. Dette innebærer flere ansvarsområder.

TEKST & ILLUSTRASJON TROND FILBERG

I misjonsarbeidet brukes det begreper som «vårt arbeid», «våre resultater» og «vår misjon». Dette gjør vi fordi vi er med på å iverksette aktiviteter, vi sender ut misjonærer fra vårt land og vi bruker våre penger til byggverk og hjelpeprosjekter. Er dette akseptable holdninger?

Vi er ikke kalt til misjonstjeneste for å plante norske flagg eller norsk pinsekultur i andre land. Vi er en del av Guds globale menighet. Det er Guds misjon, og menigheten er Hans byggverk.

I tillegg er vi alle skapt i Guds bilde. Det innebærer at vi som er norske, ikke har noen forrang framfor mennesker oppvokst i andre kulturer og land. Våre erfaringer og kunnskaper er heller ikke avgjørende for hvem som skal «eie» misjonsarbeidet.

Våre norske oljepenger er en maktfaktor i misjonen. Misjonæren som har tilgang på «rikdommer» i hjemlandet, vil alltid møte utfordringer i å vise integritet og respekt overfor mennesker og partnere i fattige regioner.

HVEM ER I FOKUS?

En sjel er like mye verdt om det er en inder, somalier, araber, indianer eller skandinav. Hvert menneske som blir frelst, uansett rase, kultur eller sosial stand, er like herlig i Guds øyne. Han elsker alle mennesker!

I misjonsarbeidet må vi som representerer et økonomisk rikt land, vise ekstra varsomhet med hvordan vi opptrer, hva vi viser av verdier og hvordan vi løser situasjoner. Penger må aldri være styrende. Et lokalt

eierskap med mye egeninnsats til et nytt kirkebygg eller en nyboret brønn, vil ofte gi større virkninger når lokale partnere selv er i ledelsen. Kanskje kunne vi løst det raskere med norske penger, eller fått et varkere bygg med norske arkitekter.

Men vi er ikke kalt til at lokale kulturer andre steder i verden skal opphøye Norge. Vår redningsmann, Jesus Kristus, må alltid være i fokus. Den himmelske kulturen skal vi formidle, og det bibelske livet skal vi framholde.

Hvordan påvirker dette oss i det vi krysser landegrensene?

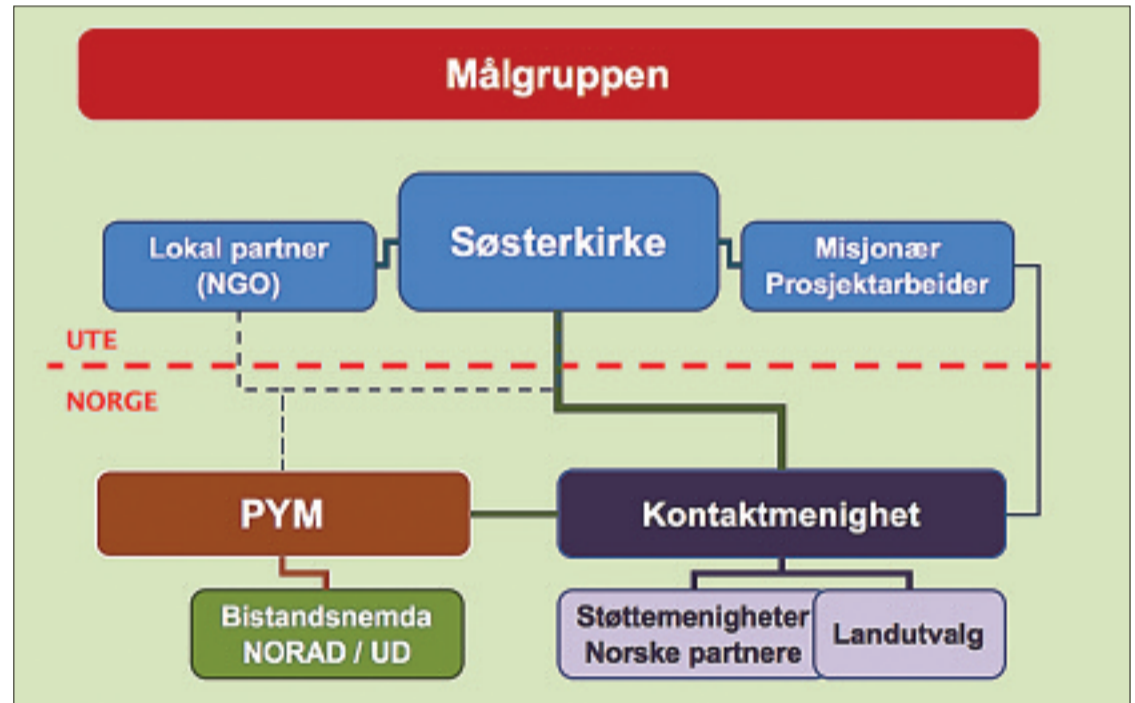
PARTNERE

I misjonsarbeidet er vi fra norsk misjon likeverdi-

ge partnere med nasjonale og lokale partnere i de landene vi starter aktivitetene i. Avtaler, uansett hvor lite formelle de kan være, må derfor alltid bygge på et gjennomtenkt verdigrunnlag.

Vesten står dessverre bak altfor mange eksempler på historiske tragedier, der vi har trampet inn i andre kulturer og ødelagt mer enn vi har bygget opp. Dette må vi unngå i dagens misjonsarbeid.

Samtidig er det gledelig å se at misjonærer i snart hundre år har vært med å så Guds ord og kjærlighet til folkegrupper som i dag har store og voksende menigheter. Jesus hadde kjærlighet til menneskene han møtte, uansett om andre så ned på dem eller hadde forkastet dem. Vårt kall er å følge i Jesu fotspor. Da er vi Guds medarbeidere.

HÅNDBOK FOR MISJONÆRER OG MENIGHETER SOM ER ARBEIDSGIVERE

NY UTGAVE FORELIGGER I JUNI 2008

Bestill i dag! Bruk kupongen under eller se mer informasjon og elektronisk skjema på nettsiden www.pym.no

www.pym.no

Håndboken inneholder råd og veiledning, skjemaer og informasjon om utenlandsopphold, arbeidsgiveransvar og tjenestetilbud fra Misjonskontoret. Dette inkluderer emner som trygd, lønn og skatt, forsikringer, personalomsorg, forberedelser og kontaktinformasjon.

BESTILLINGSKUPONG

Bestillers navn: .....

Adresse: .....

Postnr/sted: .....

Telefon/epost: .....

___ stk Håndbok i CD format, kr 150,-

___ stk Håndbok i CD format + PYM-perm for å sette inn utskrifter fra CD, kr 180,-

___ stk Håndbok i perm med alt innhold, kr 250,-

Bestillingen sendes til: **PYM. Boks 2 Tveita. 0617 Oslo. post@pym.no**

Strukturendringer for

I PYMs årsmøte i juni 2007 ble det vedtatt en ramme for endret struktur i pinsbevegelsens misjonsengasjement. Statuttene ble endret, og PYM organiserer virksomhetene ut fra fire verdensdeler med norske kontaktmenigheter til det enkelte misjonsland.

TEKST JORUN SLETTUM SIVERTSEN
ILLUSTRASJON SHUTTERSTOCK

Vi lever i et samfunn i stadig bevegelse og endring. Selv om budskapet ikke forandrer seg, kan det være nødvendig å finne nye måter å formidle det på. Misjonsoppdraget, slik vi finner det i misjonsbefalingen, gjelder fortsatt. Det handler om å formidle evangeliet om Jesus Kristus videre til alle stammer og nasjoner, alle folk og tungemål. Vi skal gjøre dem til disipler, døpe dem og lære dem. Det handler om at evangeliet skaper nye mennesker ved forsoningen i Jesus Kristus. Dette er den eneste muligheten til fred mellom Gud og mennesker, og håp om evig liv og frelse.

Utgangspunktet for misjonsarbeidet er, og skal være, det initiativ og engasjement som finnes i de lokale menigheter. Jeg tror at å drive misjon er en nødvendighet for enhver menighet. Det handler om nærmiljøet, så vel som lenger ut i verden, alt etter hva Gud kaller til. En levende menighet er en misjonevende og evangeliserende menighet, som ser ut over egne grenser og som har en visjon om å bringe evangeliet videre, og nød for at mennesker skal finne veien til frelse. Jeg vil nesten si det så sterkt at jeg tror misjon er selve livsnerven i menigheten. Uten visjonen om å nå andre, vil vi oppleve stagnasjon og i verste fall dø ut.

Ludvig Hope, en av Norsk Luthersk Misjonssambands gamle høvdinger, betegner misjon som «de brennende hjerters sak». Måtte denne ilden brenne i våre hjerter og i våre menigheter!

Endringsprosesser, som er både tids- og ressurskrevende, settes ikke i gang for endringens skyld. Målet er en forbedring av misjonsarbeid og misjonsengasjement i pakt med den tid vi lever i og de grupper som vi skal formidle budskapet til. Alt må forankres i den lokale menighet. Jeg ønsker meg også en sterk forankring i menighetens ledelse, som er svært sentral i beslutningsprosesser. I mange me-

nigheter finnes det ildsjeler. Disse skal vi ta vare på, være glad for at de er der og oppmuntre deres iver. Men det må ikke bli en erstatning for engasjement og involvering fra menighetens ledelse. Målet må heller være at flere, og helst alle, blir ildsjeler.

Jeg ser for meg at i en ordning med Landutvalg og Kontaktmenigheter skal arbeidet forankres enda sterkere i menighetene enn tidligere. Jeg tror at når en gruppe menigheter med en kontaktmenighet i spissen konsentrerer seg om et land/felt, vil fokuset bli et helt annet enn det å være med i et feltutvalg med en videre representasjon. Med nærhet til landet/feltet, ligger det til rette for mer kunnskap om arbeidet som drives, bedre kjennskap til folk og kultur, og derved mer interesse og økt engasjement. Menighetene ansvarliggjøres og tennes av de behov de ser og får presentert. Ikke minst bør dette komme til uttrykk i de land hvor vi har søsterkirker.

«Vi når svært mye lenger ved å bygge relasjoner og nettverk»

JORUN SLETTUM SIVERTSEN

En tettere kontakt vil kunne bety utveksling av predikanter, begge veier, noe jeg tror vil være en berikelse for norske pinsemenigheter. Det vil også kunne bety at det planlegges felles framstøt for å nå videre ut med evangeliet. Jeg har tillit til at når flere går sammen på et felt, er det samarbeid som står i fokus. Det

KRISTEN-NORGES INNKJØPSFELLESSKAP

KNIF Trygget Forsikring AS

Forsikringer for utestasjonerte misjonærer og prosjektarbeidere.
Spesialavtale for personer i Pinsebevegelsen.
Tegnes gjennom PYM kontoret.

Kontaktperson i PYM for forsikringer: Adm. leder Trond Filberg
Telefon: 948 44 366, E-post: trond@pym.no

di misjon er livsnerven

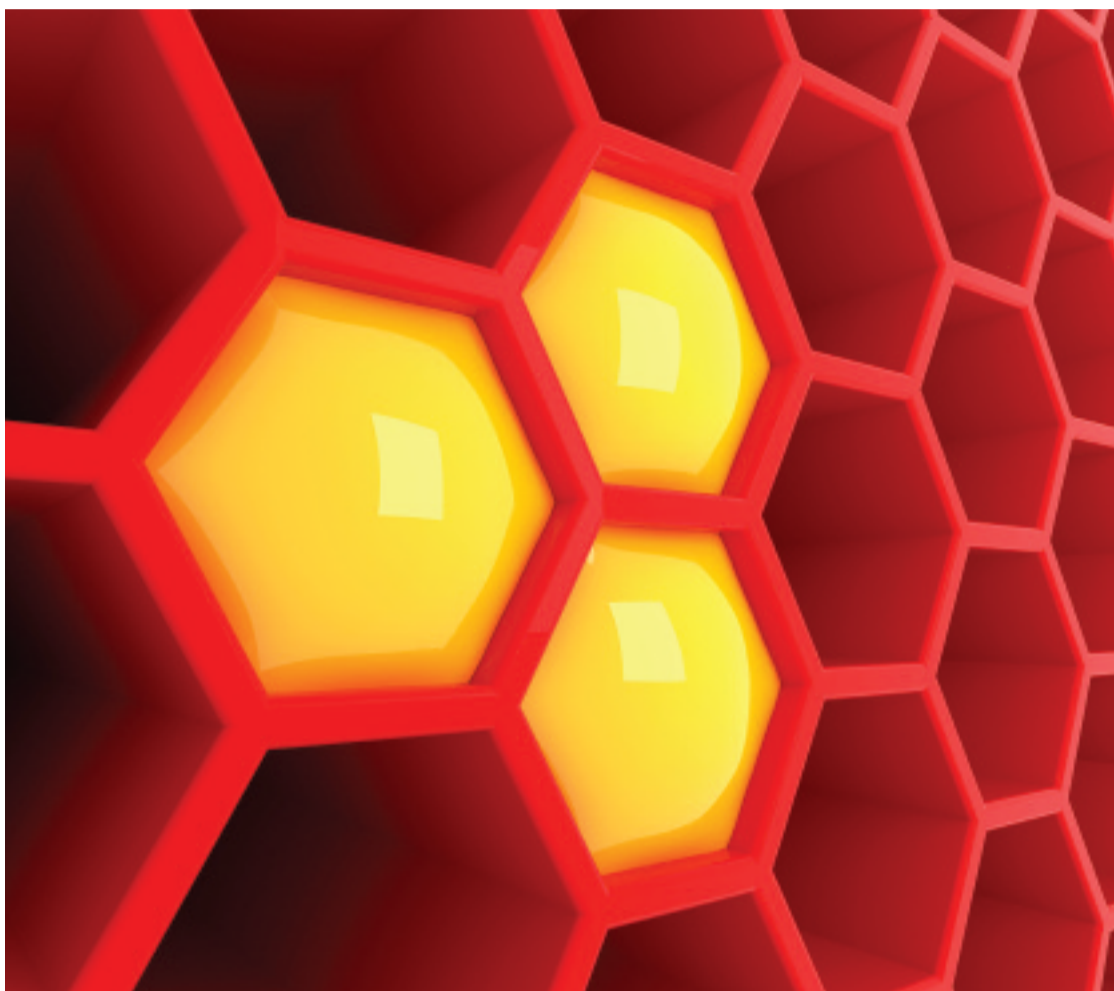
er en kjent sak at det kan oppstå spenningsfelt, eller endog konflikter, mellom en individualistisk tankegang og et kollektivt ansvar.

Av erfaring tror jeg imidlertid at vi når svært mye lenger ved å bygge relasjoner og nettverk. Jeg tror heller ikke at langsiktig tenkning og planlegging på et felt behøver å stå i motsetning til det å oppleve å ha fått en visjon.

Min «visjon» er at pinsebevegelsen fortsatt skal drive et menighetsbasert, effektivt misjonsarbeid der Gud leder enkeltpersoner og menigheter. Vi skal etterlate oss et enhetlig arbeid, hvis hovedfokus er å utbre evangeliet. Da må Jesus være i fokus, og ikke jeg og mitt. Derfor har jeg tro på økt misjonsengasjement ved at Gud gir visjoner som vi så forvalter gjennom samarbeid, samhandling og relasjonsbygging.

JORUN SLETTUM SIVERTSEN Tidligere misjonær i Kenya, medlem i PYMs hovedstyre og medlem av organisasjonsutvalget som har foreslått endringene i PYM. Til daglig er hun virksomhetsleder for hjemmetjenester i Øyer kommune, og hun er medlem i Øyer pinsemenighet.

Misjonærforberedende kurs på *Gå ut senteret*

- > Varer i 6 måneder > Godkjent av Lånekassen
- > Mer informasjon: www.gus.no

Kontakt: GUS, 2090 Hurdal, NORWAY, Phone: (+47) 63 98 77 77
E-mail: gus@normisjon.no, Web: www.gus.no

Misjonsskolen
gå ut senteret
Nærmere Videre

Misjonærutsendelse og økonomi

TEKST RUDOLF LEIF LARSEN
ILLUSTRASJON SHUTTERSTOCK

Når en person er kommet så langt i sin kallsforståelse og informerer sin menighet om ønsket om å reise ut som misjonær, oppstår som regel en ny utfordring: hvordan skaffe økonomi?

Situasjonen er ganske annerledes, enn om man søker en vanlig jobb. Da er det arbeidsgiver som har sørget for økonomien, og søker en arbeidstaker. Men det fins også andre arbeidssituasjoner hvor man søker etter sponsorer, men som regel er det en eller annen stiftelse, forening eller lignende som tar det ansvaret. Der det er NORAD-prosjekt, har PYM sentralt vært involvert.

VANSKELIG Å FREMME EGEN PERSON

I pinsebevegelsen har det vært tradisjon for at misjonskandidat og menighet sammen har søkt andre menigheter om hjelp til å fullføre finansieringen. Dette har gjort at misjonskandidaten har blitt kjent rundt omkring i menigheten, og slik har kunnet skaffe seg verdifull støtte, både i forbønn og økonomisk.

Samtidig har ordningen vært en betydelig belastning: å fremme egen person som objekt for andres «milde gaver». Fokuset på personen har ofte vært større enn fokuset på oppgaver som venter. Noen synes det er greit at andre er interesserte i egen person, mens mange har mer enn nok med de øvrige utfordringer i forhold til utreise og opphold ute.

I forbindelse med vår utreise i 2005, skrev vår menighet til ca. 60 menigheter. Bare 30 tok seg bryet å svare på henvendelsen, men det resulterte likevel at vi klarte å skaffe underhold, med støtte fra seks menigheter.

TRUER ØKONOMI REKRUTTERING?

I virkeligheten er det svært ofte vanskelig å få slik støtte, eventuelt at det tar lang tid å ordne det. Ganske sikkert gjør dette at interesserte kandidater ikke melder seg til tjeneste, eventuelt henvender seg til andre institusjoner som har en bedre styring på økonomi, rekruttering og personell-oppfølging. Dermed mister vi viktig personell allerede før de melder seg til tjeneste. Kan noe av forklaringen på nedgangen i antall misjonærer, skyldes disse forhold?

Spørsmålet er om denne prosessen kan forbedres, slik at fokuset i større grad er oppgaven som venter ute?

Jeg mener det er et stort behov for at menighetene, landutvalgene (LU) og PYM blir mer aktive i å søke kandidater, ordne økonomi og andre forhold. Det trengs fortsatt misjonærer rundt omkring, og Gud har ikke sluttet å kalle unge mennesker til tjeneste.

Jeg vet ikke i hvilken grad PYM/LU (tidligere FU) har oversikt over tilgjengelig økonomi rundt omkring i menighetene. Hvem følger med når underhold blir frigjort ved hjemkomst? Hvem kontakter menighetene i forbindelse med budsjettarbeid for å

sikre midler? Hvem har oversikt over fremtidige midler, ombudsjetting etc? Hva med langtidsbudsjett (5 år)? Så vidt jeg skjønner, er det lite kontakt og innsikt på dette området.

Inntil nå, har FU bare hatt forvaltningsansvar for spesielle midler, som fra «Aksjon Håp», arv og lignende. I tillegg har FU's egen økonomi vært svært svak.

ÅPENHET OM ØKONOMI

De nye LU bør ha som sin hovedoppgave å hjelpe til med å samordne mulige midler som fins i menighetene, i prosjekter, eventuelt fra annet hold. De nye Landutvalg skal består av menigheter som har felles interesse i et bestemt land. Representantene kommer jo fra menighetene, og det bør skaffes oversikt over den totale økonomien som er tiltenkt arbeidet.

Det er en kjent sak at det er dårlig oversikt over midler som sendes ut til et bestemt land. Prosjektene kan være gode, men ofte lite samordnet. Ofte er dette styrt av individuelle kontakter, og det er liten åpenhet omkring overføringene.

Det er mulig at noen menigheter ikke vil ha innblanding i sin økonomi, men jeg tror at skal en være med i LU, må full åpenhet om de økonomiske forhold være en forutsetning. Jeg mener bestemt at en felles innsats kan gi et større resultat, både økonomisk og i

form av vekst ute.

En sterk, samordnet økonomi kan også gjøre det enklere å utnytte andre støtteordninger (egenandeler), som NORAD og andre institusjoner som kan hjelpe til i arbeidet. Det er så absolutt et behov for langtids-budsjetter (5 år), hvor en ser den planlagte økonomiske innsatsen (økonomiske behov), og hvordan den er tenkt finansiert. God kunnskap om planer og behov i mottaker-landet er en grunnleggende forutsetning.

Tjenesten vi står i, er for viktig, til at den skal styres av tilfeldigheter, ugjennomtenkte satsninger og dårlig planlegging og gjennomføring.

Det handler om å bygge Guds rike. Det gjelder menneskers frelse. Det handler om livsviktig hjelp til mennesker i nød. Da er bare det beste godt nok.

RUDOLF LEIF LARSEN
Misjonær og tidligere styreleder i PYM

Lese mellom linjene

I pinserørslas første misjonstid var misjonæren menighetens antatte og betrodde utsending med stor M i tittel og enveisbillett i kofferten. For de hjemme var misjonæren en reisende onkel Mac, hvis ansikt kun var kjent fra lysbilder og hvis brev dukket opp kvartalet etter at det var datert.

Hjemmemenigheten hadde høytidelig tatt avskjed med misjonæren, og ventet ikke å se ham og familien før neste jubelår. Da ville de ta dem imot på kaia, hvor misjonæren ville komme med lastebåt fra de fjerne himmelstrøk.

I skrivende stund har PYM om lag 130 utsendinger, som i kortere eller lengre perioder har muligheter til hjemreise. Dagens misjonærer leser årsrapporten på nett før den foreligger i papirformat, de holder kontakt med venner og familie daglig via skype telefoni og har ofte muligheten til å kombinere jobb og permisjon med oppdrag og perioder i utlandet. Likevel sliter pinserørsla fremdeles med at utsendingene ofte ikke føler at de har sine menigheter fullt og helt i ryggen.

RESULTATMÅLING

I arbeidslivet er det naturlig med jevnlig møter og rapporter for å måle hvorvidt bedriften eller avde-

lingen når sine avtalte og godt formulerte mål. En misjonær vil også ha behov for å måle resultatene som er oppnådd med de formulerte målene eller misjonsstrategien. Hvis man ikke jobber tett på en nasjonal søsterkirke, kan dette være et udekket og viktig behov hos misjonæren.

Utsendermenigheten har arbeidsgiveransvaret både formelt og moralsk. Det er menigheten som bør følge opp personalet ute, og målene som misjonæren sammen med menigheten har satt seg. En god utsendermenighet lærer seg også å lese mellom linjene i misjonærens rapporter. Ikke alt er like lett å formulere eller fortelle i rapporter som trykkes i menighetsbladet.

«Så blir de stående disse tre; misjonæren, misjonsbefalingen og utsendermenigheten, og ingen av dem er erstattelige.»

ANNE LISE SØVDE

TEAMBASERT MISJONS-VIRKSOMHET

Som tidligere europamisjonær har jeg hatt en sunn menighet i Norge i ryggen. Misjonsrådet i menigheten viste stadig interesse for arbeidet jeg sto i, og vi holdt jevnlig kontakt. Likevel etterlyses menigheter som ser på misjonæren som sin nærmeste medarbeider i utlandet. Menigheter som holder misjonæren oppdatert om ting som skjer i menigheten, og som holdes oppdatert om forholdene ute.

Tiden hvor håndskrevne telegram og lysbilder var

tilstrekkelig er for lengst over. Den norske aktøren som best er i stand til å drive videre etter at misjonæren er kommet hjem er utsendermenigheten. Vi kan ikke lenger gjøre misjon avhengig av enkeltpersoners innsats. Heller ikke tror jeg det er i misjonærens interesse å bli den uunnværlige lederen ute, men å drive teambasert misjon i samarbeid med sin utsendermenighet.

I dag har vi også en situasjon hvor flere og flere misjonsprosjekter ikke baseres på den norske misjonæren, men på søsterkirkene ute. Vi har trukket oss ut av tidligere store felter, slik målet med all misjon er. Dette har frigjort ressurser til å drive misjon på helt nye måter og på nye steder.

Min lille missiologiske konklusjon: Så blir de stående disse tre; misjonæren, misjonsbefalingen og utsendermenigheten, og ingen av dem er erstattelige. All den tid det finnes unådde folkeslag i verden vil misjonsbefalingen fortsatt være gjeldende.

ANNE LISE SØVDE
Har vært misjonær i Spania.
Er PYMs Regionsekretær for Europa

Trykkeriet
med de
spenstige
og effektive
løsningene

WERA AS – ikke helt A4

Telefon 35 51 64 10 www.wera.no

REITAN REVISJON

Karsten Reitan

Registrert revisor

Postboks 7154, Majorstua
0307 Oslo

Tlf: 23 30 49 02

Faks: 23 20 49 01

karsten@reitan-revisjon.no

DE NORSKE PINSEMENIGHETERS YTREMISJON

Hva er PYM?

PYM står for De Norske Pinsemenigheters Ytremisjon og er et fellestiltak for misjon fra Pinsebevegelsens over 280 menigheter. Omfanget av misjonsaktiviteter i Pinsebevegelsen og gjennom PYM utgjør en av Norges største misjonsvirksomheter.

PYM har to hovedområder: evangeliserende arbeid og bistandsarbeid. Misjonsarbeidet er forankret i pinsemenighetene som er utsendere av misjonærene. Arbeidet koordineres gjennom fellesutvalg knyttet til de enkelte land og verdensdeler. Pinsemenighetene har i dag om lag 130 aktive misjonærer i utlandet fordelt på om lag 40 land på 4 kontinenter. PYM står for over 20 utviklings- og nødhjelpsprosjekter i 11 land i samarbeid med Bistandsnemnda, Norad og Utenriksdepartementet.

Pinsemenighetenes snart 100 års engasjement for misjon fra Norge har sitt utgangspunkt og fundament i evangeliet om Jesus Kristus. Å fortelle alle folk om Guds gode frelse ved troen på Jesus Kristus, er et kall. Bibelen viser at hvert eneste menneske har en ukrenkelig verdi. Misjon skal derfor alltid skje i respekt for andre menneskers valg, kultur og livssituasjon. Å hjelpe mennesker i nød er kjærlighetshandlinger på grunn av vårt møte med Bibelens budskap.

PYM KONTORET

Besøksadresse: Tvetenveien 152, på Tveita i Oslo
Postadresse: Postboks 2 Tveita, 0617 Oslo

Gaver til misjonen

SKATTEFRADRAG FOR GAVER TIL PYM

PYM er registrert hos Skatteetaten som godkjent organisasjon for skattefradrag. Gaver til arbeid gjennom PYM fra kr. 500 til maksimalt kr. 12.000 pr. kalenderår. Personnummer må oppgis til PYM.

MISJONSFONDET FOR EVANGELISERING

Misjonsfondet til PYM utdeles en gang hvert år fordelt på de fire verdensdelene. Fondet støtter spesielt evangelisk arbeid som litteraturspredning, bibelskoler og undervisningsaktiviteter knyttet til kristenlivet. PYMs hovedstyre bevilger støtten etter en fordeling ut fra innkomne søknader fra misjonærene. Gave til dette fondet merkes med «Misjonsfondet».

GAVER TIL HJELPEARBEID OG BISTANDSPROSJEKTER

Til alt hjelpearbeidet i PYM regi er det behov for støtte. Til alle prosjekter støttet gjennom Norad og BN, skal PYM bidra med en egenandel. For hver krone som gis av frivillige givere, får PYM 9 kroner i offentlig støtte. Les mer om hvilket hjelpearbeid du vil støtte på PYMs nettsider. Gaver til hjelpearbeidet merkes med navnet på prosjektlandet og «Bistand».

Gavekonto nummer: 3000.17.00770

PYM kontoret

SVEIN JACOBSEN
generalsekretær (tom 30.06.08)
svein@pym.no
telefon 948 39 187

BJØRN BJØRNØ
generalsekretær (fom 01.07.08)
bjorn@pym.no
telefon 948 44 454

TROND FILBERG
administrasjonsleder
trond@pym.no
telefon 948 44 366

NIGEL ERWIN
økonomileder
nigel@pym.no
telefon 948 38 538

KAI KJOSBAKKEN
reise- og personalkonsulent
kai@pym.no
telefon 948 39 591

ODDWIN SOLVOLL
informasjonskonsulent
info@pym.no
telefon 948 41 084

SOLBJØRG SJØVEIAN
programansvarlig bistand
solbjorg@pym.no
telefon 94 84 11 84

ELI BJØRNEBRÅTEN
prosjektrådgiver
eli@pym.no
telefon 948 43 402

ODDBJØRG T. GRØDAL
bistands- og økonomirådgiver
oddbjorg@pym.no
telefon 948 32 792

SIGVE ÅNDERÅ
prosjektrådgiver
sigve@pym.no
telefon 948 40 143

JOFRID LANDA
prosjektrådgiver
jofrid@pym.no
telefon 948 32 118

les mer på: www.pym.no

Misjonsmagasinet

Tema: Menighetsbasert misjon

ET TEMAMAGASIN FRA DE NORSKE PINSEMENIGHETERS YTREMISJON